



## Skuldbördan som lämnade Palestina i ruiner

### TL;DR:

Europas skuld efter Förintelsen fick katastrofala konsekvenser för palestinierna och deras rätt till sitt land.

Naqban fördrivning och förstörelse av palestinska byar skapade en permanent exil.

Rätten till återvändo och rättvisa är fortfarande ouppfyllda krav för palestinierna och deras kulturarv.

Naqba för palestinierna är en tragedi som sträcker sig långt utöver en isolerad händelse i historien. Den är både en symbol för förlusten av ett hem och en pågående kamp för rättvisa och erkännande. När Israel utropades som stat 1948 blev Palestina inte bara en plats där gränser flyttades, utan också en plats där *etisk och politisk rättvisa utmanades*. Europas försök att sona sin skuld efter Förintelsen flyttades till Mellanöstern, där palestinierna blev de oskyldiga bärare av en skuld de inte orsakade.

**Denna orättvisa, där palestinierna tvingades ge upp sitt land och sina hem för att Europa skulle sona sin mörka historia, överförde Europas moraliska skuld på oskyldiga.** Detta är en aspekt av Naqba som ofta ignoreras i historiska diskussioner, men som är avgörande för att förstå djupet av palestiniernas förlust.

## Skuldbördan som lämnade Palestina i ruiner

Efter andra världskriget, när Europa konfronterades med den brutala antisemitismen som kulminerade i Förintelsen, började kontinenten försöka gottgöra de judiska överlevande. FN:s delningsplan för Palestina var tänkt som en lösning, men den antogs utan att rådfråga det palestinska folket. Därmed förvandlades Palestina till ett medel för att lösa Europas problem och till ett centrum för en konflikt palestinierna själva inte initierat.

Under åren 1947–1948 inträffade den våg av våld och fördrivning som skulle bli känd som Naqba, vilket på arabiska betyder "katastrofen". Denna period kännetecknades av systematiska militära strategier för att säkra judisk majoritet, såsom *Plan Dalet*, en militär operation vars mål var att tömma områden på arabiska invånare. Bland metoderna fanns skrämselfpropaganda, massakrer och förstörelse av palestinska byar. **Exemplet Deir Yassin, där civila dödades och rädsla spreds över landsbygden, representerar en av många brutala strategier för att skapa panik och få palestinier att fly sina hem.**

Naqba har blivit en *kollektiv symbol för förlusten av hem och nationell identitet*, men också en pågående process där palestinska samhällen än idag påverkas av fördrivning och konfiskation av mark. Denna process förstärktes med införandet av den israeliska "Återvändandelagen" 1950, som *garanterade judar världen över rätten att få medborgarskap i Israel, medan palestinska flyktingar förvägrades rätten att återvända.*

För palestinierna är Naqba inte bara ett historiskt trauma utan en verklighet som kontinuerligt återskapas genom expropriering och expansion av israeliska bosättningar på Västbanken. Denna expansion sker på bekostnad av palestinsk rörelsefrihet och rätt till land och egendom. Bosättningar och separationsmuren delar upp samhällen, blockerar palestiniers tillgång till grundläggande tjänster och förstärker en känsla av exil.

*För varje förstörd by utplånades en del av palestiniernas kulturarv. Varje mur och checkpoint representerar ett hinder inte bara för fri rörelse utan för rätten att existera på sitt eget land.*

Den 15 maj varje år, på Naqba-dagen, minns palestinier världen över denna förlust. Dagen är ett uttryck för att upprätthålla minnet av vad som togs från dem och att fortsätta kräva rätten att återvända. Deras kamp är inte bara en kamp för återvändo, utan för en rättvisa som aldrig beviljats dem.

## Skuldbördan som lämnade Palestina i ruiner

Naqba påminner oss om att verklig fred och rättvisa inte kan uppnås genom kompromisser som drabbar oskyldiga. Det är en läxa om att kompensation för en grupp aldrig borde ske på bekostnad av en annan.